

den tyske Seddelpresses ustandselige Gang; der fuldstændig tilintetgjorde de i Sønderjylland opsparede Markformuer. Saa kom det ærede Medlem ogsaa ind paa Nødvendigheden af at skaffe os bedre Afsætningsmuligheder, og han strejfede derved de Forhold, der er skabt ved den tyske Toldlov. Hvis det ærede Medlem kunde benytte sine i mange Henseender gode og fortræffelige Forbindelser Syd paa til at medvirke til at lette den sønderjydske Befolkning for det Tryk, den tyske Toldpolitik udøver, tror jeg, vi fra alle Sider vilde være det ærede Medlem taknemmelig for den gode Anvisning, han her giver.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Ernst Christensen: Det ærede Medlem Hr. Schmidt mente, at man dernede fra nu søger at tilsløre de økonomiske Forhold ved at henlede Opmærksomheden paa Instituttet Vogelgesang. Vi har ikke tilsløret de økonomiske Forhold. Vi har sagt, at de var vanskelige, og at de trænger til at afhjælpes. Jeg tror, at det er det ærede Medlem, der gerne ønsker at aflede Opmærksomheden fra den Vogelgesangske Virksomhed. Det er nemlig ikke saaledes, som det ærede Medlem paastaar, at det er for at holde tysk Jord paa tyske Hænder, at Virksomheden udøves fra Hr. Vogelgesangs Side dernede. Nej, Kampen om de danske Flagstænger er øjensynlig, og den Forkøbsret, der agtes indført, peger ogsaa i den bestemte Retning. Jeg ved, at en dansk Mand, der har forhørt sig om Laan, har faaet det Svar: Hvis De interesserer Dem for en Grænse ved Kongeaaen, saa henvend Dem paa dette Sted. Der er altsaa noget, der peger paa, at Kampen føres mod den danske Jord og den nuværende Grænse, og den Kamp vil blive mødt med alle til Raadigheden staaende Midler fra Befolkningen dernede ligesom ogsaa heroppe fra.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Schmidt har Ordet for en kort Bemærkning.

Schmidt: Det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen har fremført forskellige Paastande, som man jo ogsaa ofte har set i den danske Presse i disse Dage, men derfor er de paa ingen Maade bevist. At Flagstængerne forsvinder, har mange

Grunde; jeg behøver vel ikke at røre ved, hvorfor det sker. Dette med Forkøbsretten er, efter hvad jeg har erfaret, kun sket fire Gange og af helt andre Grunde end dem, man mener ligger bag ved. Jeg kan altsaa ikke anerkende, at det paa nogen Maade er bevist, at det er en Kamp om den danske Jord, der føres, og jeg holder mig for berettiget til at paastaa fra min Side, at det ikke er Mening, men at det er et Forsvar af den Jord, som vi har paa vore Hænder.

Olav Olsen: Jeg vil gerne anbefale det her foreliggende Lovforslag. Jeg anerkender, at der i Sønderjylland har været og er vanskelige økonomiske Forhold, og jeg synes, at Regeringen har haft en heldig Haand ved at forelægge disse Lovforslag til Afhjælpning af disse Vanskeligheder; derfor vil jeg gerne give dem min Anbefaling.

Naar jeg har taget Ordet her paa dette Tidspunkt, er det, fordi jeg gerne vil opfordre den højtærede Indenrigsminister og det Udvalg, der rimeligvis faar med denne Sag at gøre, til at undersøge, om man ikke ved en tilsvarende Lovgivning for Landet Nord for Kongeaaen kunde hjælpe dem, der er ramt af en lignende Krise som den, der har ramt Sønderjyderne. Vi kan jo sige, at vi ogsaa i det gamle Land alle er kriseramte, men der er en særlig Del af Befolkningen, som er ramt paa en noget tilsvarende Maade som Sønderjyderne, og det er dem, der har købt Landejendomme i Aarene fra 1920 til Slutningen af 1925. De købte deres Ejendom under den lille Krone, og de købte den, kan man vel egentlig godt sige, med den Tillid til vore Penge, at vi ikke vilde faa den hastige Kronestigning, som vi nu har faaet. Da vi fik Valutaloven af 1924, var der vel ingen, der troede, at vi skulde faa en saa hastig Kronestigning. De Erfaringer, vi har fra hundrede Aar tilbage, fra Statsbankerotten, den Gang vi fik ordnet vort Pengevæsen, viser, at det varede over 20 Aar, inden Papirpengene blev indløselige med Sølv, og man havde jo tænkt sig, at det vilde gaa paa nogenlunde lignende Maade i dette Tilfælde.

Alle disse Mennesker er selvfølgelig selv ansvarlige for deres Handlinger, men de er jo ikke i Stand til at bære Følgerne af de Tab, der er paaført dem ved den hurtige Kronestigning. Derfor vil jeg gerne opfordre den højtærede Indenrigsminister til at overveje, om der ikke kunde findes en Udvej til at hjælpe dem, der sidder i